

ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟ 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2023

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. Επιτέλους το κοράκι έμαθε το χαιρετισμό και οι παπουτσήs, επιθυμώντας τα χρήματα, το έφερε στον Καίσαρα. Όταν ο Καίσαρας άκουσε το χαιρετισμό, είπε: «Στο σπίτι ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε ήρθαν στο νου του κορακιού (το κοράκι θυμήθηκε) τα λόγια του αφεντικού του: «Πάει χαμένο το λάδι και ο κόπος». Ακούγοντας αυτά τα λόγια ο Αύγουστος γέλασε και αγόρασε το πουλί τόσο όσο δεν είχε αγοράσει κανένα μέχρι τότε.

Ενώ η Καικιλία, η σύζυγος του Μετέλλου, επεδίωκε την εμφάνιση γαμήλιου οiwονού για την κόρη της αδερφής της σύμφωνα με τα αρχαία (πατροπαράδοτα) ήθη, η ίδια δημιούργησε οiwονό. Γιατί μια νύχτα σε κάποιο μικρό ιερό, καθόταν για πολλή ώρα μαζί με την κόρη της αδερφής της και περίμενε μέχρι να ακουστεί κάποια φωνή που να ανταποκρινόταν στο σκοπό (για τον οποίο ήταν εκεί). Στο τέλος η κοπέλα, κουρασμένη από την πολλή ορθοστασία, ζήτησε από τη θεία της να της παραχωρήσει για λίγο τη «θέση της». Τότε η Καικιλία είπε στην κοπέλα: «εγώ ευχαρίστως σου παραχωρώ τη θέση μου».

B1. α) Σ β) Λ γ) Λ δ) Σ ε) Λ

B2. γένος: genere, στραγγαλίζω: strangulati (sunt), δίδαγμα: didicit, καθηδρικός: sede, πρώτος: prisco.

Γ1. nobilioris, vir, urbium, alterius, consulis, exerxituum, id, satius, huius verbi, omina nuptialia, filiis/filiabus, rebus ipsis.

Γ2. consecuturi sint, expellit, expellitur, interficiebas, disces, affer, afferre, dic, perdidisse, emptum iri, faciat, fiat, persessum, cessistis, cessseritis.

Δ1. α) consulibus= κατηγορηματικός προσδιορισμός στο **Marco Tullio Cicerone et Gaio Antonio**

vir= παράθεση στο **Lucius Sergius Catilina**

a Cicerone= εμπρόθετος προσδιορισμός ποιητικού αιτίου στο **expulsus est**

pecuniae= γενική αντικειμενική στο **cupidus**

tanti= γενική της αξίας στο **emitque**

nocte= αφαιρετική του χρόνου στο **persedebat**

sibi= δοτική προσωπική χαριστική στο **cederet**

cede= αντικείμενο στο **cedo**.

β) **Dum more prisco omen nuptiale petit filiae sororis:** Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, που εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο **dum** και εκφέρεται με οριστική γιατί μας ενδιαφέρει από καθαρά χρονική άποψη, χρόνου Ενεστώτα ανεξάρτητα από το

χρόνο της κύριας πρότασης. Δηλώνει το σύγχρονο και συγκεκριμένα μια συνεχιζόμενη πράξη στη διάρκεια της οποίας συμβαίνει μια άλλη πράξη (λατινισμός του **dum**). Συντακτικά λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου.

Caecilia, uxor Metelli more prisco omen nuptiale petens filiae sororis, ipsa fecit omen.

Δ2. α) Caecilia puellae dixit se libenter illi sua sede cedere.

β) Is a sutore, cupido pecuniae, Caesari allatus est.

γ) Cum salutationem audivisset.

Simul salutationem audivit.